

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/134/2019
Identifikačné číslo spisu: 2515201483
Dátum vydania rozhodnutia: 01.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Emil Franciscy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2515201483.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31575951, proti žalovanej B. D., bývajúcej v G., o zaplatenie 1 485,86 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 7 C 25/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. januára 2019 sp.zn. 24 Co 210/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. V danom spotrebiteľskom spore sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala plnenia zo zmluvy o úvere.
2. Okresný súd Piešťany (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. januára 2018 č.k. 7 C 25/2015-62 žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.
3. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. januára 2019 sp.zn. 24 Co 210/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku („ďalej len „CSP“). Podľa jej názoru spočíva napadnuté rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Žiadala rozhodnutia súdov oboch inštancií zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.
5. Žalovaná sa k dovolaniu v písomnej forme nevyjadrila.
6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť jej dovolania z § 421 ods. 1 CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. V zmysle § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa § 422 ods. 2 CSP je na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2019, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bude v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky uverejnené rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ CSP) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že ak je dovolateľom neúspešný dodávateľ, vzťahuje sa na prípustnosť jeho dovolania § 422 ods. 1 písm. a/ CSP.

10. Na právnych záveroch vyjadrených v uvedenom rozhodnutí spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (1 Cdo 124/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 139/2018, 6 Cdo 148/2018, 6 Cdo 125/2018, 7 Cdo 181/2018, 7 Cdo 207/2018, 7 Cdo 240/2018, 7 Cdo 279/2018, 7 Cdo 48/2019).

11. Vec prejednávajúci senát, stotožňujúci sa s interpretáciou § 422 ods. 1 a 2 CSP podanou v rozhodnutí sp.zn. 6 Cdo 80/2017, konštatuje, že v danom prípade napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v spore s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (12. marca 2015) bola 380 € (§ 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení (1 485,86 €) neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3 800 €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená.

12. Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách nie je prípustné podľa § 420 CSP (viď R 73/2018), ale ani podľa § 421 ods. 1 CSP (lebo ho vylučuje § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. m/ CSP).

13. So zreteľom na uvedené najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.